

**POSTANOWIENIE Z DNIA 28 CZERWCA 2005 R.
WZ 50/05**

Sporządzenie apelacji należy do czynności związanych z wykonywaniem obowiązków obrońcy z urzędu przed sądem pierwszej instancji (art. 84 § 2 k.p.k.), w związku z czym takiemu obrońcy, gdy nie występuje on przed sądem drugiej instancji, nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za samo sporządzenie wymienionego środka odwoławczego (§ 14 ust. 4 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Przewodniczący: sędzia SN J. Steckiewicz.

Sędziowie SN: J. B. Rychlicki (sprawozdawca), E. Matwijów.

Prokurator Naczelnej Prokuratury Wojskowej: płk J. Żak.

Sąd Najwyższy w sprawie szer. rez. Janusza W., skazanego za popełnienie przestępstwa określonego w art. 289 § 3 k.k. i inne, po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 28 czerwca 2005 r. zażalenia adw. J. S. na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 kwietnia 2005 r., odmawiającego zasądzenia opłaty za sporządzenie apelacji,

u t r z y m a ł w mocy zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie:

Prezes Wojskowego Sądu Garnizonowego w K. zarządzeniem z dnia 28 września 2004 r. na podstawie art. 81 § 2 k.p.k., w miejsce uprzednio wyznaczonego obrońcy z urzędu, dla oskarżonego Janusza W. wyznaczył obrońcą z urzędu adw. J. S. W toku postępowania przed Wojskowym Sądem Garnizonowym w K. obrońca ten osobiście wykonywał swoje czynności, bądź też udzielił pełnomocnictwa substytucyjnego innym obrońcom. Wojskowy Sąd Garnizonowy w K., wyrokiem z dnia 25 stycznia 2005 r. za przestępstwo z art. 289 § 3 k.k. i inne, wymierzył szer. rez. Januszowi W. łączną karę 3 lat pozbawienia wolności. Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz.U. Nr 123, poz. 1058 ze zm.) w zw. z § 14 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 3 oraz § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat... (Dz.U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. S. kwotę 1092 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu na rozprawie. Oskarżony i jego obrońca złożyli wnioski o sporządzenie uzasadnienia wyroku, a następnie obrońca oskarżonego adw. J. S. sporządził apelację. Apelację wniosł również oskarżony, która jednak nie została przyjęta. Rozprawa odwoławcza w Wojskowym Sądzie Okręgowym w W. została wyznaczona na dzień 27 kwietnia 2005 r. Adw. J. S. pismem z dnia 18 kwietnia 2005 r. zwrócił się do Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w W. o „wyznaczenie innego obrońcy, albowiem w

tym terminie wyznaczony jako obrońca z urzędu występuje przed Sądem w K.”. Jednocześnie na podstawie § 14 ust. 4 pkt 3 cyt. rozporządzenia wniósł o zasądzenie „kosztów za sporządzenie apelacji, gdyż nie zostały one uiszczone przez oskarżonego”. Prezes Wojskowego Sądu Okręgowego w W. zarządzeniem z dnia 18 kwietnia 2005 r. na podstawie art. 81 § 1 k.p.k. w zw. z art. 79 § 1 pkt 3 k.p.k. w miejsce adw. J. S. wyznaczył obrońcą z urzędu adw. B. P.

Wojskowy Sąd Okręgowy w W., w toku rozprawy odwoławczej prowadzonej w dniu 27 kwietnia 2005 r. na podstawie art. 626 § 2 k.p.k., nie uwzględnił wniosku adw. J. S. o zasądzenie na jego rzecz wynagrodzenia za sporządzoną przez niego apelację od wyroku Wojskowego Sądu Garnizonowego w K. z dnia 25 stycznia 2005 r., albowiem uznał, że sporządzenie apelacji należy także do czynności związanych z wykonywaniem obowiązków obrońcy z urzędu przed sądem pierwszej instancji. Na poparcie swojego stanowiska odwołał się do wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 lipca 2003 r., II AKa 307/03 (OSA 2004, nr 4, poz. 21) i postanowienia Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 12 lutego 2003 r., II AKa 11/03 (KZS 2003, nr 4, poz. 77).

Na to postanowienie zażalenie wniósł adw. J. S.

Wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia podniósł, że skoro sporządził apelację „to należy mu się wynagrodzenie” w oparciu o § 14 ust. 4 pkt 3 cyt. rozporządzenia.

Sąd Najwyższy, po wysłuchaniu prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej, który wniósł o nieuwzględnienie zażalenia i utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia, rozważył.

Zażalenie nie jest zasadne. Zaskarżone postanowienie jest trafne z następujących powodów. Sąd Najwyższy w składzie orzekającym aprobuje stanowisko sądu pierwszej instancji oraz poglądy sądów apelacyjnych wyrażone w powołanych orzeczeniach, a sprowadzające się generalnie do tezy, że sporządzenie pisemnej apelacji należy jeszcze do czynności związanych z wykonywaniem obowiązków obrońcy z urzędu przed sądem pierwszej instancji. Z kolei Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 22 lipca 2004 r., III KZ 18/04 (niepubl.) wyraził pogląd „jeśli obrońca z urzędu występuje przed sądem pierwszej instancji, a więc m.in. bierze udział w rozprawie głównej, nie przysługuje mu już dodatkowe wynagrodzenie za sporządzenie skargi apelacyjnej”.

Zgodnie z treścią art. 84 § 2 k.p.k. wyznaczenie adwokata do działania jako obrońcy z urzędu oskarżonego przez prezesa właściwego sądu wojskowego (art. 81 § 1 w zw. z art. 671 § 4 k.p.k.) w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji nakłada na niego obowiązek wykonywania czynności procesowych aż do prawomocnego zakończenia sprawy, w tym także do sporządzenia apelacji w celu zapewnienia „ciągłej i skutecznej obrony jego interesów” (por. wyrok SN z dnia 22 czerwca 1976 r., IV KRN 125/76, OSNKW 1976, z. 10–11, poz. 132).

W tej sytuacji autorowi zażalenia nie należy się „wynagrodzenie” za sporządzoną apelację, w związku z czym brak było podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia.